

IX. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan kertomus vuodelta 1916 oli seuraava:

Vuoden 1915 päättyessä meni umpeen se aika, joksi esittelijäsihteeri J. A. Nordman oli määrätty holhouslautakunnan puheenjohtajaksi, mutta kun raastuvanoikeus joulukuun 27 päivänä samaa vuotta määräsi hänet edelleen toimimaan lautakunnan puheenjohtajana vuosina 1916—19, kuuluivat lautakuntaan vuonna 1916 hän sekä edelliseltä vuodelta jäljellä olevat jäsenet kamreeri Axel Rikberg sekä lakitieteentohtorit Axel Charpentier ja A. W. Gadolin. Lautakunnan sihteerinä toimi edelleen protokollasihteeri Ivar Grundstroem.

Holhouslautakunta kokoontui vuonna 1916 samoin kuin edellisinäkin vuosina kerran viikossa, paitsi kesä-, heinä- ja elokuulla, jolloin kokouksia pidettiin ainoastaan kahdesti kuukaudessa. Tämän johdosta oli kokouksia 45.

Lautakunnan holhouskirjan kappaleessa oli 1916 vuoden alussa mainittuna kaikkiaan 584 holhousta, joista 336 perustui määräykseen ja 248 oli laissa määrättyjä holhouksia, sekä 64 uskotunmiehentointa. Raastuvanoikeuden pitämästä holhouskirjasta on vuoden varrella lautakunnan holhouskirjaan kirjoitettu 1915 vuoden jälki- ja 1916 vuoden alkupuoliskolla lisäksi tulleet kaikkiaan 122 holhousta ja uskotunmiehentointa. Vuoden varrella holhouskirjassa siten mainituista 770 holhouksesta ja uskotunmiehentoinesta poistettiin kuitenkin erinäisistä syistä vuoden varrella 111. Tämän johdosta oli lautakunnan holhouskirjan kappaleessa 1916 vuoden päättyessä kaikkiaan 659 holhousta ja uskotunmiehentointa eli 593 holhousta, joista 346 perustui määräykseen ja 247 oli laissa määrättyjä, sekä 66 uskotunmiehentointa.

Vuoden varrella sai lautakunta kaupungin ruotsalaisten, suomalaisten ja saksalaisen evankelis-luterilaisten seurakuntien kirkkoherranvirastoilta vastaanottaa säädetyt luettelot sellaisista 1915 vuoden jälki- ja 1916 vuoden alkupuoliskolla kuolleista näiden seurakuntain jäsenistä, joiden jälkeensä jättämille alaikäisille lapsille

holhooja ehkä olisi määrättävä; ja katsoi lautakunta 42:lla mainituista kuolinpesistä olevan sellaisen varallisuuden, että tili alaikäisten omaisuuden hoidosta olisi annettava. Tuollaisia luetteloja ei sitä vastoin tänäkään vuonna saapunut metodisti-episkopaliselta, baptisti-, roomalais-katoliselta eikä kreikkalais-katoliselta seurakunnalta.

Vuoden varrella on lautakunnan pyynnöstä määrätty tai on lautakunnan mieltä kuultu määrättäessä holhoojia 58 ja uskottujamiehiä 41 tapauksessa sekä 17 täysikäisen henkilön asettamisesta holhuunalaiseksi ja 3 tuollaisen henkilön vapauttamisesta holhuunalaisuudesta ynnä 27 kysymyksestä, jotka koskivat vanhempien erottamista oikeudesta kasvattaa lapsiaan, ja 6 kysymyksestä, jotka koskivat äidin pysyttämistä lastensa holhoojana uusiin naimisiin mentyään.

Niinkään antoi lautakunta lausunnon 44 tapauksessa holhotin kiinteistön myyntiä, 11 tapauksessa holhotin kiinteistön kiinnitystä, 3 tapauksessa holhotin kiinteistön vuokrausta ja 2 tapauksessa elinkorkosopimuksen tekemistä koskevista asioista sekä käsitteli 2 kysymystä kiinteistön hankkimisesta ja 1 kysymyksen kiinteistön vuokralle antamisesta vastiketta vastaan, 20 kysymystä lainan ottamisesta alaikäisen puolesta sekä kysymyksen toisen velan vastattavaksi ottamisesta.

Kaikkiaan 69 holhoojaa ja uskottuamiestä laiminlöi antaa säädetyn ajan kuluessa tilin holhottiensa omaisuuden hoidosta, minkätähden lautakunta on holhouslain 53 §:n säännöksen mukaan siitä ilmoittanut raastuvanoikeudelle.

Niissä tapauksissa, jolloin lautakunta on velvoittanut asianomaiset holhoojat ja uskotutmiehet oikaisemaan antamia laskuja tai heiltä vaatinut tietoja ja todisteita, on lautakunnan osoituksia ja määräyksiä noudatettu muissa paitsi 7 tapauksessa, joista lautakunnan sentähden on täytynyt tehdä ilmoitus raastuvanoikeudelle.

56 holhouksesta on raastuvanoikeus lautakunnan esityksestä määrännyt, että vastaiset tilit holhousvarain hoitamisesta saavat käsittää vuotta pitemmän ajan.
